

Zofia Hołowińska

Pinczyn, pow. Starogard Gdański. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 212-213

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wierzycy. Granice zachodnie i wschodnie są bardzo słabo widoczne - zniszczone silnie przez orkę. Grodziisko dotychczas nie było rejestrowane w literaturze przedmiotu; zostało odkryte w czasie badań powierzchniowych.

Przeprowadzone sondażowe badania miały za zadanie ustalenie chronologii stanowiska. Założono 5 wykopów. W wykopach I, II, znajdujących się w południowo-zachodniej części grodziiska / 2 x 3 m/, warstwa kulturowa była zniszczona przez orkę. W niższych partiach odkryto warstwy kamieni stanowiące prawdopodobnie pozostałości umocnień wałowych.

Wykop III usytuowano prostopadle do wykopów I i II / 12 x 1 m/. W części południowej wystąpiły również kamienie związane przypuszczalnie z umocnieniami wałowymi. Natomiast w części północnej tego wykopu odkryto ziemiankę kształtu nie-regularnego / 2,5 x 3,5 m/ - w związku z czym wykop na ostatnich metrach powiększono. W ziemiankach znaleziono dużą ilość ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej w przeważającej mierze ręcznie lepionej. Są to fragmenty naczyń grubościennych o dnach płaskich, krawędziach lekko wychylonych na zewnątrz. Głina zawiera gruboziarnistą domieszkę schudzającą. Mały procent naczyń ujawnia ślady obtaczania. Z ziemianki wydobyto również grot strzały, nóż żelazny, rogi ze śladami obróbki, kości zwierzęce, amulet ze szczęki gryzonia /?/. Pozostałe wykopy IV / 2 x 2 m / i V / 10 x 1 m / usytuowane w północno-zachodniej części grodziiska nie ujawniły warstwy kulturowej.

Na podstawie znalezionej ceramiki okres trwania tego stanowiska roboczo można określić na koniec VIII-IX wiek.

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

patrz okres lateński

PINCZYN, pow. Starogard Gdański
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziła dr Zofia Hołowińska,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w
Gdańsku. Społecznie pracowała młodzież
z Technikum Ekonomicznego w Starogardzie
Gdańskim. Pierwszy sezon badań.
Grodziisko /?/ wczesnośredniowieczne.

Wykopiska prowadzone były w związku z badaniami nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem Pomorza Gdańskiego. Stanowisko położone jest na stromym lewym brzegu, silnie niegdyś zabagnionej rzeki Piesienicy. Od niej posiada zachowany

sierpowato biegnący wał, który robi wrażenie naturalnego wzgórza ze względu na nieproporcjonalnie duże rozmiary, a nadto brak materiału zabytkowego. Niemniej mógł on stanowić naturalną osłonę niewielkiej osady, ulokowanej w nieckowatej kotlinie przylegającej do " wału".

Badania przeprowadzono rowem sondażowym, biegnącym od styku wału ku środkowi kotlinki o łącznej długości 25 m i powierzchni 75 m². Miąższość warstwy kulturowej wahała się od 40 - 80 cm, miejscami zanikała pod humusem. Na stropie calca odkryto 2 paleniska kamienne w odstępie 10 m. W odległości 3 m od domniemanego wału odsłonięto fragment jamy o wym. 5 x 1,5 m, i głębokości 1,90 m. Kształt jamy w profilu był nieckowaty. Ceramika z warstwy kulturowej i palenisk jest niezdobiona o zniszczonej chropowatej powierzchni, wykonana ręcznie i niekiedy zbliżona do grubościennej ceramiki z okresu późnorzymskiego. Ornamentowana jest jedynie ceramika z jamy a zachowane dna są płaskie ze śladami podsypki. Oprócz tego odkryto przęślik gliniany, a w palenisku nr 1 brązową główkę szpili lub fibuli żelaznej, poprzecznie żłobkowaną. Wobec bardzo ubogiej zawartości warstw osadniczych chronologię ustala się w oparciu o ceramikę.

Można sądzić, że istniało tu osadnictwo dwufazowe. Faza I - VI wiek reprezentowana jest przez paleniska, a faza II - VII-IX wieki, przez jamę mieszkalną

Badania winny być kontynuowane.

PLOTROWICE POLSKIE, pow. Ząbkowice
Stanowisko 1,2

Konserwator Zabytków Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z IX-X w.

Stanowisko nr 1

Ratowniczymi badaniami objęto mogiłę nr 12, o kolistej podstawie i mocno zniwelowanym nasypie. Wymiary kurhanu : średnica podstawy 7 m, wysokość 0,6 m. Był zbudowany z ziemi i gliny. W górnej, środkowej części mogiły wydzielono wkop, o kształcie gruszkowatym, wypełniony próchnicą i piaskiem. W omawianym wkopie, wśród przepalonych węgli drzewnych znajdowały się drobne ułamki przepalonych kości ludzkich oraz kości zwierzęcych. U zewnętrznej podstawy kurhanu znajdowały się fragmenty ceramiki. Ponadto rozpoczęto ratownicze badania wykopaliskowe na stanowisku nr 2, kurhanie nr 6.